

Corrigenda

A Botanikai Szakosztály 1468. szakülésén (2015. április 13.) elhangzott előadást követően beküldött, de technikai okok miatt a 102. kötetből kimaradt összefoglaló pótlása.

1. NÉMETH J. és BALOGH L.: *Piers Vilmos (1838–1920) herbáriumának moszatai a szombat-helyi Savaria Múzeumban.*

Az intézmény növénygyűjteményének (SAMU) legnagyobb, külön kezelt, ún. történeti gyűjteményi egysége Piers Vilmos, az egykori kőszegi katonai alreáliskola természetrajztanárának herbárium (VÖRÖSS 1992, BALOGH 2013). Tudományos feldolgozásának első részeként a tanulmány ennek moszatjait ismerteti. Az előadás, illetve a tervezett közlemény kitér a 19–20. század fordulóján működött gyűjtő életrajzának és munkásságának, valamint a közel hat és félezerféle növényből és gombából álló, több mint tizenhétezer tételes herbáriumi gyűjteményének áttekintésére is.

Piers herbáriumának moszatgyűjteménye 25 darab, papírtasakokban lévő mintából, és 52 darab, mikroszkópi tárgylemezes tartóspreparátumból áll. A gyűjtőnévvel ellátott minták 12 gyűjtőtől származnak, a legtöbb (14) Pierstől. A dátummal ellátott minták gyűjtési időszaka 1880-tól 1914-ig terjed. A feltüntetett gyűjtőhelyű 37 minta 11 országból való, mintegy felük Magyarországról (10) és Csehországból (9) származik. A tartóspreparátumok közül 8 darab kereskedelmi forgalomból való, 18 darab pedig valószínűleg a 25 papírtasakosnak 13 példányából vett minta. A preparátumok jelentős részén szereplő sorsszámok azt is jelezhetik, hogy Piers törekedhetett gyűjteményébe illeszteni a KERNER (1896), valamint KERNER és FRITSCH (1899, 1902) exsiccata-köteteiben szereplő moszatokat. A 77 darabos gyűjtemény közel száz moszattaxonra vonatkozó korabeli, illetve jelenkori információval szolgál. Korabeli felirataik szerint a 25 papírtasakos minta és az 52 tartóspreparátum összesen 48 taxont tartalmaz. A tartóspreparátumok vizsgálata nyomán 40%–40%-uk jó, illetve közepes, 20%-uk rossz állapotúnak bizonyult; a használhatókból további 44 taxont sikerült kimutatni. Közülük 35 taxon a kvantitatív vizsgálatra alkalmasnak talált három, a Balatonban – *Potamogeton perfoliatus* és *P. pusillus* állományról – gyűjtött bevonatlató kovaalga-állományban is képviselve van. Utóbbi preparátumok jelentőségét az adja, hogy kvantitatív (TDIL kovaalga-index, STENGER-KOVÁCS et al. 2007) vizsgálatuk alapján belőlük a gyűjtőhelyek korabeli vízterének, a még szennyezetlen Balatonnak jó ökológiai alapállapotára lehet következtetni. Említésre méltó az is, hogy Piers Vilmos – az első Vas megyei algagyűjtők egyike – moszatgyűjteményének vizsgált három régi mintájában több kovamoszatfajnak a korabeli szakirodalomban nem szereplő balatoni előfordulását sikerült kimutatni.

Irodalom: BALOGH L. 2013: Botanikai Közlemények 100(1–2): 244. – KERNER A. 1896: Schedae ad floram exsiccata Austro-Hungaricam, VII. – KERNER A., FRITSCH C. 1899, 1902: idem, VIII, IX. – STENGER-KOVÁCS Cs., BUCZKÓ K., HAJNAL É., PADISÁK J. 2007: Hydrobiologia 589(1): 141–154. – VÖRÖSS L. Zs. 1992: Savaria a Vas megyei Múzeumok Értesítője (1991) 20(2): 309–316.

***

A Botanikai Közlemények 101(1–2)-es kötetének 50. oldalán található könyvismertetésben a mű címe („Természetvédelmi élőhelyismeret”) tévesen került kinyomtatásra (mint Természetvédelmi termőhelyismeret). Az ismertetés utolsó előtti bekezdésében a Természetvédelmi termőhelyismeret helyett szintén a helyes „Természetvédelmi élőhelyismeret” cím értendő.